

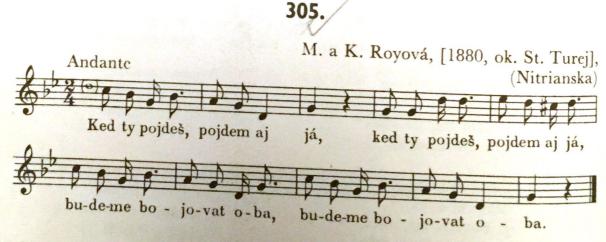
Kades', holúbka, lietala, (že) ked si si pierká, zlaté krídelká zlámala?

A jach lietala po poli, mému milému, najmilejšiemu navzdory. Utrhel si on žitný klas, priviedol si on svú najmilejšú k sebe zas.

Hrajte, muzika, vesele, nech sa nám naša mladá nevesta zasmeje.

V 1. vyd. je prvá repetícia rozpísaná. V rukopise sú obe repetície rozpísané.

Melódia: Bar. 850: Kadě ty holúbka kráčala. – Sl. sp. III 281 – [Sl. sp. D 712].

[: Ked ty pojdeš, pojdem aj já, :]

[: budeme bojovat oba. :]

[: Ked len pojdem vedle kona, :] [: predsi budem žena tvoja. :] [: Ked len pojdem po chodníčku,:] [: predsi budem frajerečku.:]

[: Náš Janíčko ništ nerobí, :] [: len preváža na jahody. :] [: Všecky panny poprevážal, :] [: len svú najmilejšú nechal. :]

[: Prevez, milý, prevez aj mna, :] [: zaplatím ti jako iná. :]

306.

Čo sa stalo vnove dole na doline, ej, utopil sa Janko, ked on brodil kone.

A ked sa on topil, na boha zavolal: Ej, kamarádi moji, už som sa vám skoval.

A ked bol tretí den, vyšiel na vodičku: Ej, podajže mi, milá, svú pravú ručičku.

Ked mu ju podala, horce zaplakala: Ej, jako si sa kúpal, ked ta voda vzala? Já som sa nekúpal, já som kone brodil, ej, tuším ma sám pán boh do tej vody hodil.

Do vody do vody, do tej hlbočiny, ej, ked som si nevšímal chudobnej dievčiny.

Chudobná devenka, jako lastovenka, ej, chodí po slobode, jak ryba po vode.

Mal som pištelenku o devátich dierkach, ej, nechcela mi pískat o bohatých dievkach.

Len som si pomyslel na jednu chudobnú, ej, hned mi zapískala na dierenku spodnú.